

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - JEREMIAS´BOG

740 Jeremias 1

Du skal ikke frygte dem, for jeg er med dig

Jeremias profeterede i ca. 40 år, fra Josija til landflygtigheden. Han var ung, da han blev kaldt, og veg tilbage for ansvaret. Men Herren kendte ham og udrustede ham til det, han kaldte ham til. Han kunne, fordi Herren ville det! Vi kan, hvad Herren vil. De to syner, han så, gav ham hovedindholdet af alle hans profetier i de 40 år: først, at de vil gå i opfyldelse; dernæst, at Juda vil blive erobret af fjender nordfra. Det var et svært budskab at bringe, men Herren befalede Jeremias ikke at være bange, men tale, fordi han var med ham.

HUSKEVERS: Lukasevangeliet 12:4-5

741 Jeremias 2

De har forladt mig, en kilde med levende vand

Herren minder om, at han førte sit folk ud af Egypten og gav dem deres land. Men Juda har vendt sig fra ham og søgt andre guder, en uhørt ting. De har byttet kilden med levende vand for revnede cisterner! Herren har bragt ulykke over landet for deres troløsheds skyld: "lad din ulykke tugte dig", siger han. Men Juda holder sig til afguderne, og alligevel mener de ikke, de har syndet (35). Må vi ikke bedrage os selv og tage syndsforladelsen som en selvfølge, men virkelig søge ind til ham, der alene har det levende vand!

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 4:14

742 Jeremias 3

Se, vi kommer til dig, for du er Herren vor Gud

Israel har fået sit skilsmissebrev: hun er bortført til Assyrien. Juda har vendt sig til Herren, men det er ikke af hele sit hjerte. Det er nok Josijas reform, der sigtes til (Anden Krøn.34-35). Hvor helhjertet, kongen end var, afslører frafaldet efter hans død, at det var folket ikke. Kaldet til omvendelse blandes med løftet om en ny tid, hvor der ikke er brug for pagtens ark (16), selv om den var helt central under den gamle pagt (Anden Krøn.5:7-10). Vi lever under den nye pagt, hvor Guds lov er skrevet på vort hjerte, og Jesus Kristus har åbnet vejen helt ind til Gud.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 9:11-12

743 Jeremias 4

Rens dit hjerte fra ondskab ... så du kan frelses

Omvendelsen måtte gå i dybden; omskærelsen var ingen bevis på, at de var Guds folk, om ikke deres hjerter var omskåret (1-4). Paulus siger det samme og med større vægt efter Kristi død og opstandelse. Ingen kan bedrage Herren ved ydre ting; han kender vort hjerte, om vi er født af Ånden eller ej (Joh.3). Jerusalem opfordres endnu engang til at rense hjertet for ondt, før det er for sent (14). Jeremias ser det krigshærgede og ødelagte land, som om dommen allerede er faldet over det, og han gruer for synet; det var ingen let opgave at være domsprofet.

HUSKEVERS: Romerbrevet 2:29.

744 Jeremias 5

En eneste, der øver ret ... så vil jeg tilgive byen

Jeremias kan ikke finde nogen blandt folket eller lederne, der øver ret og taler sandt. Alle fortjener den dom, som han må profetere for dem; der er ingen der danner grundlag for Herrens tilgivelse. Det kan Jesus Kristus; han er den eneste retfærdige, som bad om tilgivelse for syndere. Jeremias minder om Herrens magt: det er et tåbeligt folk, der ikke frygter ham, der hersker over havets grænser, og som sender regn i rette tid, så høsten sikres (22 og 24). Denne Skaber har folkets skæbne i sine hænder; det er selvmord at stå ham imod.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 4:32

745 Jeremias 6

Spørg efter de gamle stier ... vejen til det gode

Ind imellem dommens gru er der endnu et kald til omvendelse, for formålet med profetien er, at de må vende sig til Herren, så han kan skåne dem. Ved at søge de gamle stier vil de finde hvile for deres sjæle, men det vil de ikke! På "de gamle stier" er vejen til alt godt (gl.o.), de evige værdier, den evige uforanderlige Gud og Skaber (Sl.102:26-28). Hans stier har de forladt, og de nægter at søge tilbage. Han har givet dem profeter, som advarer dem, men de vil ikke høre dem. Et sådant folk, som ikke vil lære af Herrens tugt, bliver som vraget sølv!

HUSKEVERS: Salme 25:4-5

746 Jeremias 7

Gør jeres færd og jeres gerninger gode

Jeremias' tale ved templet skulle have vakt folkets samvittighed. De stolede på løgnetale, at templet var en garanti for, at Herren ikke kunne prisgive Jerusalem. Men de forbrød sig mod alle Guds bud: de stjal, slog ihjel, bedrev utugt, sværgede falsk, dyrkede afguder; så kom de i Herrens hus og troede, at alt var i orden! Så bedragerisk kan et menneskehjerte være! Men hvem kender sig selv til bunds? Når vi hører Herren til, må det påvirke vort liv. Lad os ikke undskylde vore fejl, men bekende dem for Herren og søge nåde til at blive forvandlet. **HUSKEVERS: Efeserbrevet 4:24**

747 Jeremias 8

De vise er blevet til skamme, forkastede Herrens ord

Der er intet håb for Jerusalem, fordi de ikke vil lade sig advare. Herren lytter til folket, men der er ingen, der angrer. Tværtimod synes de ikke at vide, at de er faldet fra Herren! De roser sig af, at de har Herrens lov. Henviser det til, at lovbogen er fundet? (Anden Krøn.34:14 flg) . Men Herren siger, at de har vraget hans lov, og derfor har de ingen visdom (9 gl.o.). Herrens lov er visdoms kilde, det ved vi; men også vi må vogte os for det selvbedrag at rose os af Herrens lov, mens vi i virkeligheden vrager den og lever vort liv efter verdslige principper. **HUSKEVERS: Salme 119:98-100.**

748 Jeremias 9

Hvem er den vise, der forstår dette?

Hvem er vis nok til at forstå, hvorfor Judas land bliver ødelagt, så alle, der bor der, lider? Herrens svar er, fordi de forlod hans lov. De bedrager hinanden, øver vold, ingen er troværdig, og de nægter at kende Herren. I Judas tilfælde bragte større privilegium større ansvar, men menneskehedens elendighed ned gennem tiderne og i vore dage har samme årsag: vi har forladt Gud. Kun Guds ufortjente nåde skåner os, der endnu har det godt. Har vi visdom til at kende Herren, så-ledes at vi kan give ham ret i, hvad han gør (23-24)?

HUSKEVERS: Åbenbaringen 19:1-2

749 Jeremias 10

Herren er den sande Gud, han er den levende Gud

Afguder er menneskeværk. Den levende Gud har skabt himmel og jord. Guder, der ikke har gjort det, skal forsvinde! Det skal alt menneskeværk i øvrigt. Mennesker er stolte af, hvad de kan, måske især i vore dage, men det er intet at regne mod, hvad Gud kan; sammenligningen er selvfølgelig latterlig. Det eneste fornuftige, et menneske kan gøre, er at bøje sig under denne vældige Gud. Vi ved med Jeremias, at vi ikke har magt over vor egen vej, men er afhængige af Herren. Behøver vi hans tugt, lad os så bede med Jeremias om, at den må blandes med nåde, for han elsker os (23-25).

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 12:9-10.

750 Jeremias 11

Hør denne pagts ord, og følg dem!

Jeremias skal minde folket om pagten, som Herren indgik med deres fædre, da de blev udfriet fra Egypten. De skulle adlyde ham, hvis han skulle være deres Gud og de hans folk, og han vil give dem det forjættede land. Han havde opfyldt løftet om at give dem landet, men de havde været ulydige, de havde brudt pagten, og de fortjente forbandelsen, der var indbygget i den. Han kalder stadig Juda sin "elskede", men det nytter ikke, at hun kommer med ofre i hans hus, når hun ikke omvender sig fra sin synd og stadig dyrker afguder.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:21

751 Jeremias 12

Herre, du får ret, når jeg anklager dig

Midt i alle sine profetier om den kommende dom kan Jeremias ikke lade være med at udtrykke sin forargelse over, at det går de uretfærdige godt, selv om han gør det med ærbødighed for Herren. Måske kommer der en dommens dag for dem engang; men Jeremias er utålmodig, som vi alle kan være det, og derfor får vi problemer, der slet ikke er problemer i evighedens lys, dvs. i Guds lys. Vi vil have alt til at "gå op" med det samme, så den skyldige straffes, og den retfærdige belønnes. Vi glemmer, at for Gud er tusind år som en dag, og en dag som tusind år. Gud har altid et formål, når han venter.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:35-36.

752 Jeremias 13

Hør efter og lyt uden hovmod, for Herren taler

Så tæt som bæltet om lænden havde Herren sluttet sit folk Israel til sig, men de satte ikke pris på denne ære og holdt sig til andre guder. Ved at komme bort fra deres Gud var de blevet som bæltet, Jeremias gravede op: de var ødelagte og dueede ikke til noget. Vor duelighed er afhængig af vort forhold til Herren. Skal vi være til nytte, må vi være i hans nærhed og høre hans ord. Kan vi unddrage os en sådan forret, når han har forbarmet sig over os og gjort os til sit folk?

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 1:23

753 Jeremias 14

Det er dig, Herre, vor Gud, som vi håber på

Tørken, der lagde landet øde, var ikke en tilfældighed. Juda bad om hjælp; de bekendte deres synder og påberåbte sig at være Herrens folk: "Du bor hos os, Herre" (7-9). Men Herrens svar til Jeremias viser, at deres anger ikke var ægte (10-12). Der var falske profeter, der gav tomme løfter om redning, og det afslører, at folket gerne lyttede til dem. Måske er det Jeremias, der udtaler bønnen på folkets vegne i 19-22, og han berører en vigtig sandhed i vers 22 Herren er herre over naturen, deriblandt regnen. Han giver den oftest ganske ufortjent, men han kan bruge tørke som tugtelsesmiddel.

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 14:15b-17.

754 Jeremias 15

Dine ord blev til fryd for mig

Det var svært for Jeremias at gå imod alle andre og fortsat forkynde dom (1-9). Han bliver mismodig og udøser sit hjerte for Herren: hans tjeneste har gjort livet uudholdeligt for ham. Herrens svar både tilretteviser og opmuntrer (19-21). Jeremias må omvende sig fra sin depression, og Herren vil føre hans omvendelse igennem. Han må ikke dvæle ved sine vanskeligheder, så mismod får overhånd. Han har sagt, at han fryder sig over Herrens ord, og han skal holde sig til det. Kun ved at stå urokkeligt fast på det, kan han fortsat være Herrens talerør. Da er Herren med ham, og ingen kan skade ham.

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 1:10-11

755 Jeremias 16

Jeg har taget min barmhjertighed fra dette folk

Det lyder så strengt, at Herren forbyder Jeremias at vise folket medynk. Hvorfor vil Herren ikke vise dem barmhjertighed? (5) Fordi de er helt uden syndserkendelse (10). De har ikke troet på domsbud-skaberne og omvendt sig. Når de ikke var deres synd bevidst, kunne Herren ikke skåne dem, for så ville de bare fortsætte. De måtte igennem nederlag og landflygtighed. Hvor det ligner det Jerusalem, som Jesus red ind i palmesøndag (Lukas 19:41-44). Men Herren længes efter at få tugten overstået, for allerede nu lover han at føre dem tilbage. Herren viser gerne nåde (derfor døde Jesus for os) men vi kan kun erfare nåde ved at vende om fra synd.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 23:37.

756 Jeremias 17

Velsignet den mand, som stoler på Herren

Hvor godt midt i så mange trusler om dom og straf at læse om den velsignelse, der hviler over den, som stoler på Herren (7-8)! Hans liv forfriskes til stadighed af levende vand, for han har sine rødder i livets kilde. Det har været en opmuntring for de få, der frygtede Herren. De næste vers (9-10) om hjertets bedrageriskhed får os til at bede Herren om at ransage vores hjerter, at vi ikke skal tro, at vi stoler på ham, hvis vi i virkeligheden stoler på mennesker. Indskærpelsen af sabbatsbudet var en konkret prøve, om folket ville adlyde eller ej.

HUSKEVERS: Salme 139:23-24

757 Jeremias 18

Som leret i pottemagerens hånd er I i min hånd

Lektionen i pottemagerens hus er vigtig. På den ene side viser den, at et dømt folk har endnu mulighed for at omvende sig og blive reddet. Nineve i Jonas' bog er et klart eksempel. På den anden side, når Herren velsigner et folk, er det ingen ubetinget garanti for evig lykke. Falder de fra Herren, ændres også velsignelsen. Lad os tage både opmuntringen og advarslen til os. Vi er som ler i hans hænder. Er vi kommet på afveje, skal vi ikke fortvivle, men omvende os og lade ham tage fat på os; er vi på rette vej, må vi ikke være selvsikre, men til stadighed bede om hans omskabende nåde.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 2:12-13

758 Jeremias 19

For de har gjort nakken stiv og vil ikke høre

En knust lerkrukke er helt ødelagt. Med denne slående illustration advarer Jeremias Judas ledere om den ulykke, der truede Juda for dets afgudsdyrkelse og uretfærdighed. I stedet for at være ler i den himmelske Pottemagers hånd, var de som den stive krukke, der ikke mere lod sig ændre. Forblev de i denne stivnakkede indstilling uden at lade sig påvirke af Herrens ord, ville de blive knust uden redning. Lektionen i pottemagerens hus lader dog ane, at ved at omvende sig kunne de endnu blive til blødt ler med mulighed for omskabelse.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 4:7-8.

759 Jeremias 20

Syng for Herren, lovpris Herren

Den "hårde" domsprofet udadtil har et blødende hjerte. Han lider så meget under sit kald, at han har forsøgt at nedlægge det og ikke mere tale i Herrens navn (9). Men han kan ikke lade være, det brænder i ham. Herren "lokkede" ham (gl.o. tvang), men "jeg lod mig lokke"; han var ikke en robot. Han bøjer sig for Herrens stærke røst i sit indre; koste hvad det vil, han *må* tale. Noget af denne "frivillig tvang" ledte vor Herre Jesus til at udføre Guds vilje helt til korsets bitre skænd-selsdød. Men han sang lovsang til Herren skærtorsdag aften! (Matt. 26:30)

HUSKEVERS: Salme 118:13-14

760 Jeremias 21

Den, som ... overgiver sig ... skal leve

Sidkija håbede på et under fra Herren til frelse fra fjenden. Det var naturligt. Jeremias' budskab fra Herren var klart: det vil ikke ske! Men han fortalte, hvordan judæerne kunne redde livet: ved at overgive sig til kaldæerne. De kunne ikke længere redde Jerusalem, men bøjede de sig under Herrens tugt, som her betød at overgive sig, ville de redde livet. Det var ved at overgive sig i magtesløshed, ikke for sin egen synd, men for vores, at Jesus Kristus vandt livet på vore vegne. Vor vej til livet er også gennem ubetinget overgivelse.

HUSKEVERS: Romerbrevet 6:6.

761 Jeremias 22

Er det ikke at kende mig? siger Herren

Anklagen mod Judas sidste konger var, at de ikke regerede retfærdigt. Social uretfærdighed og undertrykkelse florerede, mens de selv levede i luksus. Jojakim følte sig tryk og ville ikke høre Herrens røst; han var blottet for gudsfrygt. Deres far Josija havde vist et helt andet sindelag; han øvede ret og hjalp de fattige; det var at kende Herren! Denne advarsel er også aktuel for os. Lad os bede Herren om at afsløre for os, om der er områder i vort liv, hvor vi ikke handler som dem, der kender Herren. For Gud er gudsyndelse ganske praktisk.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:27.

762 Jeremias 23:1-8

Dette navn "Herren er vor Retfærdighed"

Judas hyrder havde ikke taget sig af fårene; det havde ført til adspredelsen, men Herren vil samle en rest, føre dem tilbage til landet og give dem andre hyrder. Dette løfte fører til løftet om den endelige Hersker og Konge, der skal opstå i Davids hus. Hans navn, "Herren er vor Retfærdighed" viser, hvem han er. Ved hans opstandelse fra de døde påskedag, blev dette navn en realitet og ikke blot en talemåde. Han er blevet os retfærdighed fra Gud. **HUSKEVERS: 1. Korinterbrev 1:30.**

763 Jeremias 23:9-40

Hvem står i Herrens råd og ser og hører hans ord?

De falske profeter ikke blot undlod at advare dem, der ringeagtede Herrens ord, men lovede dem lykke. Da de ikke selv bævede for Herrens ord, men lod sig inspirere af ønsketænkning, som de havde bildt sig ind, ville ske, førte de folket vild. Hvis de havde lyttet til Herren, ville de havde forstået, at Herrens vrede var ved at bryde løs mod folket og at et kald til omvendelse var eneste redning. De, der som Jeremias bringer Herrens sande ord er oftest upopulære, for mennesker har ikke lyst til at høre Guds krav om omvendelse med advarsler og dom, men elsker deres egne veje.

HUSKEVERS: 2. Timotheusbrev 4:2-3.

764 Jeremias 24

Jeg giver dem et hjerte, så de kan kende mig

De judæere, som var sluppet for at blive ført bort til Babylon, var tilbøjelige til at tro, at de var bedre end dem, der var gået i landflygtighed. Herren viser Jeremias, at det modsatte er tilfældet. Det er hos de bortførte, at landets fremtid ligger. Vi kender et par af disse "gode figener", Daniel (Dan. 1:1-7) og Ezekiel (Ezek. 1:1-3). Herrens løfter til dem går videre end til jødernes tilbagevenden til Jerusalem og peger frem til den nye pagt beseglet med Jesu blod. Han skriver sine love i vores indre ved sin Helligånd, så vi kan lære ham at kende.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 8:10.

765 Jeremias 25

Tag dette bæger vin, vredens bæger

Det opmuntrende i dette noget dystre kapitel er, at Herren styrer begivenhederne. Vredsbægeret er en talemåde - Jeremias kan ikke bogstaveligt have fået alle disse nationer til at drikke det - men det understreger, at de kommende krige, hvor Babylon får magten over området i 70 år, dybest set er styret af Herren. Vi viger tilbage fra at se Herrens hånd i en krig, men på den anden side er Herrens dom over nationernes ugudelighed en realitet og må føre til lidelser og ulykke. Bliver hans kald til omvendelse konsekvent afvist, dømmes han til sidst.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 19:1-2

766 Jeremias 26

I skal gøre jeres færd og jeres gerninger gode

Stormændene var åbenbart tilbøjelige til at tro Jeremias' domsprofeti, mens præsterne og profeterne mente, han fortjente døden. Det er slående, at "hele forsamlingen" først støttede præsterne og profeterne (7-9), men senere stormændene (16). Jeremias kalder til omvendelse i Herrens navn, så Herren må fortryde den varslede ulykke. Blot lederne havde vist vej, havde folket nok fulgt efter. Stormændene reddede Jeremias fra præsternes vrede, men de synes ikke at have taget den fulde konsekvens af hans budskab og adlydt det. De nøjedes med at godkende det!

HUSKEVERS: Lukasevangeliet 11:28.

767 Jeremias 27

Jeg giver den, til hvem jeg vil

Det er en fremmed tanke for de fleste mennesker, og dog såre logisk, at Herren har skabt jorden og derfor giver den til hvem, han vil! Han har både magt og ret dertil. Der er ingen grund til at mene, at det er mindre sandt i dag, end da Jeremias bebudede, at Herren dengang gav alle de nævnte lande i Babels hånd. Den beslutning krævede ikke at blive godkendt af nationerne indbyrdes, for alle var tvungne til at underordne sig! Hvad mon Herren har bestemt i dag? Lad os bede om, at vort folk må bøje sig under Gud, så han kan vise det nåde.

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 17:26-27.

768 Jeremias 28

Du har fået dette folk til at sætte sin lid til løgn

Jeremias ville glæde sig, hvis Hananjas opmuntrende budskab var sandt, men han var lidt skeptisk. Han ville gerne forkynde noget lovende, men Herren havde kun givet ham domsord, som stemte med andre profeters (f.eks. Mika). Det viste sig også, at Hananjas ord var ønsketænkning; det var forræderisk at forlede folket til at stole på en løgn. Jeremias var en sand patriot, for det var bedre for dem at se dommen i øjnene nu og omvende sig for at undslippe den, end at stole på en fred, der kun eksisterede i tankeverdenen. Således kan "hård tale" være mere kærlig end rosenrøde løfter.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 6:60, 67-68.

769 Jeremias 29

Går I hen og beder til mig, vil jeg høre jer

Jeremias' brev var nedslående for dem, der kun længtes hjem til Jerusalem og ikke var indstillet på at få det bedst mulige ud af deres forhold i Babylon. De ville have Jeremias straffet (27-28). Men for dem, der bøjede sig under Herrens tugt, var brevet opmuntrende (10-14). Tiden i Babylon ville vare så længe, at ikke mange ville opleve hjemkomsten. Men Herren var med dem i det fremmede; de kunne bede til ham og få svar. På samme måde er Herren med os, selv om den fulde forløsning ved Kristi genkomst lader vente på sig. Han har fredstanker med os, han giver os en fremtid og et håb.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 5:7-8.

770 Jeremias 30

Jeg heler dine sår, læger dig efter de slag, du fik

Når Juda er kommet helt ned til det punkt, hvor Herren siger: "Din lidelse er uhelbredelig, dit sår vil ikke læges" (12 flg.), begynder han at love frelse og genoprettelse. Alle har svigtet dem - nu er *han* med dem! Menneskelig set er det ude med dem, men han vil vende deres skæbne, han vil læge dem (17-18). Deres synder førte til Herrens straf (15), men nu forbarmer han sig over dem. Det er tugt "med måde" (11), ikke til tilintetgørelse, men til renselse. Han lover dem en glædelig og fredfyldt fremtid.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 3:18-19.

771 Jeremias 31:1-26

Med evig kærlighed har jeg elsket dig

Jeremias har glædet sig over denne åbenbaring af Herrens kærlige hensigter med Israel efter de katastrofer, han har måttet skue. Herrens kærlighed forandrer sig ikke, og når dommen er fuldbyrdet, genopbygger han hele sit folk. Det har smertet ham at tugte dem, nu udfrier han dem med glæde af deres overmand. Han samler dem og vogter dem som en hyrde sine får. Det er svært at omvende sig til Gud; på en måde magter vi det ikke, men vi kan bede med Israel: "omvend mig, så bliver jeg omvendt" (18 gl.o.). Den bøn hører Herren.

HUSKEVERS: Salme 119:156.

772 Jeremias 31:27-40

Jeg lægger min lov i deres indre

Løftet om Judas tilbagevenden og Jerusalems genopbyggelse var delvis opfyldt som fortalt i Ezra, Nehemias og Haggaj. Men forjættelserne om den nye pagt rækker langt videre. Israel havde brudt den gamle pagt ved sin ulydighed mod Guds bud og bragt forbandelsen over sig. Under den nye pagt er Jesus Kristus menneskers repræsentant; han tog forbandelsen på sig og gav sit liv for vore overtrædelser. Gud oprejste ham og bekræftede den nye pagt med ham. Loven, Guds vilje, er skrevet i vore hjerter ved hans Ånd; Paulus kalder det: Kristus i jer, herlighedens håb (Kol. 1:27).

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:2

773 Jeremias 32

Jeg er Herren. Er noget umuligt for mig?

Jeremias' bøn (16-25) handler om den sidste sætning, men først dvæler han ved Guds skabermagt, hans store gerninger mod Israel, og deres troløshed, der nu fører til, at Jerusalem vil blive indtaget meget snart. Hvorfor skal han så købe jord, der derfor er aldeles værdiløs? Herrens svar bekræfter, at byen er prisgivet pga. Israels troløshed. Men han formår at vende deres skæbne, og det lover han at gøre. Jeremias' handel skal tjene til tegn på, at det vil ske. Vi burde handle ud fra samme sikkerhed, at Herren kommer snart, som han har lovet.

HUSKEVERS: 2. Petersbrev 3:14

774 Jeremias 33

Jeg renser dem for al den skyld, de pådrog sig

Mens byen indtages, får Jeremias endnu et budskab om den herlige fremtid, Israel engang vil få. Jerusalem skal genopbygges, landet vil få fred, og folket vil nyde Herrens tilgivelse. Kongedømmet og præsteskabet vil blive genetableret. Disse løfter fik kun en ringe opfyldelse, da jøderne vendte tilbage under Zerubbabel og ypperstepræsten Josva (Ezra 1:1, Hag. 1:1). Denne profeti, ligesom alle andre i G.T. finder sin endelige opfyldelse i Jesus Kristus. Han er den evige Konge og Præst, der bringer fred og retfærdighed fra Gud til hele sit folk.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 4:14-16.

775 Jeremias 34

Nu har I gjort det, der er ret ... men I fortrød

Fra den lyse fremtid vender Jeremias tilbage til den barske nutid. Under truslen fra den angribende hær, havde stormændene indgået en pagt med Herren og frigivet deres hebræiske trælle, som loven foreskrev. Men så snart der var en lettelse i truslen - fordi fjendens hær trak sig bort fra byen (21b) - fortrød de og tvang trællene tilbage igen. Således vanhelligede de Herrens navn og bekræftede hans dom over dem. Vi vender os nemmere til Herren i de svære dage: lad os bede om nåde til også at søge ham med taknemlighed, når alt går godt.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 5:13

776 Jeremias 35

Vil I ikke tage ved lære og lytte til mine ord?

Hovedpointen i dette kapitel er at fremhæve Judas ulydighed mod Herren med rekabitternes lydighed mod deres stamfader. Det var velbehageligt i Guds øjne, at rekabitterne handlede således, for de fik Herrens velsignelse (18-19). Det var ikke så meget de ting, de gjorde, som var afgørende, men deres *lydighed* mod Jonadab. Hvert slægtled havde respekteret og adlydt faderens påbud. Det minder om budet: "ær din far og mor ..." (Anden Mos. 20:12). Lydighed mod Gud viser sig først i lydighed mod mennesker, som det også er tilfældet med kærlighed.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 4:20-21

777 Jeremias 36

Læs Herrens ord, som du har skrevet i bogrullen

Folket udråbte en faste for Herren, sikkert for at vinde hans hjælp mod kaldæerne, og det var en belejlig tid for Barak at læse Herrens domsord op for dem. De gjorde åbenbart intet indtryk på folket. Mika sørgede for, at stormændene også hørte dem, og de blev rædselsslagne. Men kong Jojakim viste sin foragt for Herrens ord ved at brænde bogrullen. Han ville ikke stå til regnskab for Herren. Ved sit eksempel dyskede han stormændenes uro ned; en leders ansvar er stort! Men Jojakims reaktion stadfæstede blot bogrullens ord.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 5:20.

778 Jeremias 37

Har du et ord fra Herren?

Kong Jojakim er død, hans søn ført til Babylon, og Jojakims bror Sidkija er konge under troskabsed til Babylon. Han har gjort oprør og beder om Jeremias' forbøn, men retter sig ikke efter Herrens ord. Han ønsker kun, at Herren frelser Jerusalem. Jeremias forbliver tro mod Herrens ord: kaldæerne vil vinde slaget om Jerusalem. Senere sender Sidkija bud til fængslet, hvor Jeremias sidder som forræder, i håb om at Herrens ord har ændret sig, men han får samme besked (17). Det var ikke Herren, men Sidkija, der måtte forandre sig!

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 3:19.

779 Jeremias 38

Adlyd blot Herrens ord ... så vil det gå dig godt

Sidkija var svag og vaklende; han kom hele tiden til Jeremias for at høre, hvad han skulle gøre, men gjorde det ikke (15). Inderst inde vidste han nok, at han burde adlyde Herrens ord, men det var for svært, og han håbede mod håb, at det ville ændre sig. Det gjorde det ikke. Selv om ordet, at han skulle overgive sig, var svært, kunne Jeremias love ham, at bare han adlød, ville det gå ham godt (20). Det er aldrig tab i det lange løb, men vinding, at adlyde Herrens ord, selv om det føles svært nu. **HUSKEVERS: Salme 146:5-6.**

780 Jeremias 39

Jeg lader dig undslippe ... fordi du stolede på mig

Den skæbne, der så længe har hængt over Sidkijas hoved, indhenter ham nu. Han veg tilbage til det sidste fra at overgive sig, men hans forsøg på at undslippe slog fejl. Jeremias havde opfordret judæerne til at overgive Jerusalem til kaldæerne, derfor behandler de ham godt. Ebed-Melek får et specielt løfte om Herrens beskyttelse; han vovede livet for at redde profeten, og her bliver han selv skånet. Midt i den overvældende forvirring og et frygteligt blodbad ved byens ødelæggelse, havde Herren øje på denne mand, der stolede på ham. **HUSKEVERS: Salme 146:5-6.**

781 Jeremias 40

at de ikke behøvede at frygte for at underkaste sig

Gedalias ord er som et ekko fra Jeremias. Selv om det var gået så galt, at Jerusalem lå i grus, fordi judæerne ikke ville bøje sig under Herrens vilje, at de skulle tjene kaldæerne, var der stadig håb for fremtiden. Håbet lå i, at de bøjede sig under Herrens tugt og accepterede, at kaldæerne havde magt over dem. Det var ydmygende, men nødvendigt. Der kan ske selvforskyldte lidelser i vore liv, der ikke behøvede at ske, og som vi fortryder, men som ikke er til at ændre. Vejen frem er ikke at stritte imod, men at bøje sig under Herrens tugt.

HUSKEVERS: 1. Korinterbrev 11:32

782 Jeremias 41

Ismael ... som hørte til kongeslægten

Gedalias godtroenhed (se 40:13-16) kostede ham livet. Ammoniternes planer om at ødelægge den sidste rest af Juda synes at lykkes. Ismael tilhørte kongeslægten, men han forrædt sit folk. Hans fanatiske modstand mod Babel og de jøder, der bøjede sig for den uundgåelige kendsgerning, at de måtte tjene kaldæerne, gjorde ondt værre. Han gik imod Herrens ord gennem profeten Jeremias. Selv om han måske har troet, han var en patriotisk helt, var han lige det modsatte og tjente fjendens sag. Det minder os om Jakobs advarsel, at et menneskes vrede virker ikke det, som er retfærdigt for Gud.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:19-20.

783 Jeremias 42

Hvad enten det er godt eller dårligt, vil vi adlyde

Folket mente det sikkert, da de bad Jeremias om at meddele dem Herrens ord og lovede at gøre efter det. De var klar over, at det ville gå dem godt, hvis de adlød ham (6). Men mens de ventede på svaret, havde de åbenbart selv besluttet, hvad der var klogest at gøre. Jeremias kundgør dem, at Herren lover at beskytte og velsigne dem, hvis de bliver i landet og lader være med at tage til Egypten. Han fornemmer, at de er imod hans ord, og han minder dem om, at de selv har bedt om hans budskab, og advarer dem stærkt mod ulydighed. Ventetid er en prøvetid, der afslører, hvor dybt vore beslutninger stikker.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 8:11

784 Jeremias 43

Herren vor Gud har ikke sendt dig

Folket ville ikke være ved, at de var ulydige, derfor måtte de anklage Jeremias for at lyve, når han meddelte dem Herrens ord. Baruk og Jeremias var deres fjender og ville lokke dem til at blive i landet og gå til grunde, når kaldæerne kom tilbage. Den vej, de selv havde valgt, måtte være Herrens vilje, for det var den bedste, den sikreste, den klogeste vej. Hvor havde Jeremias ret i, at hjertet er bedragerisk! (17:9) Lad os i hverdagen følge Herren, så vidt vi forstår ved hans nåde, og stole på, at han vil lede os i de større afgørelser. Lad os ikke være selvsikre, men frygte vore bedrageriske hjerter!

HUSKEVERS: Jeremias 31:9.

785 Jeremias 44

Hvorfor skaber I stor ulykke for jer selv?

Hvor sandheden dog kan drejes, når mennesker har vendt Herren ryggen! Judæerne i Egypten påstår nu, at deres ulykke skyldes, at de var holdt op med at ofre til "Himmeldronningen". Derfor har de gen-optaget denne afgudsdyrkelse. Stakkels Jeremias må fortsætte med domsprofetier over det vildledte folk. Der er ingen opmuntrende løfter for deres fremtid, som der var for de bortførte i Babylon. De bøjer sig ikke under Herrens tugt, de lærer intet af deres trængsler, men følger deres egen vej. De har søgt Egypten ikke blot geografisk, men også åndeligt; de har søgt verden i stedet for Herren.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:38-39.

786 Jeremias 45

Mine suk udmatter mig, jeg finder ikke hvile

Kapitel 44 er nok kronologisk den sidste af Jeremias' profetier. Her i kapitel 45 er vi tilbage i Jojakims tid, ca. 18 år før Jerusalems ødelæggelse (han regerede i 11 år, derefter hans bror Sidkija i 11 år, se AndenKrøn.36). Baruks nedskrivning af Jeremias' profetier og de vanskeligheder, det voldte ham, fortælles i Jer. 36. Her får vi et lille glimt af hans egne følelser (3). Domsordene, han har noteret, trykker ham. Herren bekræfter, at de må opfyldes, men han lover, at han vil være med Baruk, hvor han end kommer hen; men som Herrens tro tjener må han ikke forvente at blive stor i denne verden.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 5:4

787 Jeremias 46

Frygt ikke, siger Herren, for jeg er med dig

Denne domsprofeti er rettet imod Egypten; dets guder kan ikke holde stand mod Herren. Det er ikke tilfældigt, at Nebukadnesar af Babel vil sejre over Egypten, for Herren har forudsagt det. Derfor behøver Guds folk ikke at være bange. Han styrer fremtiden og har også bestemt, at Israel engang skal vende hjem fra fangenskab. Ingen har magt over Guds folk, uden at Herren tillader det. Alle dets fjender vil gå til grunde, men ikke det! Tugten er dog nødvendig.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 4:19.

788 Jeremias 47

Herren tilintetgør filistrene

I g.o. er filistrene nævnt som "rest af anakitter" (5). Anaks efterkommere havde indgydt frygt allerede hos spejderne, som Moses sendte for at undersøge landet (4Mos.13:28). De var åbenbart en kæmpe race, og selv om Josva nedkæmpede dem, blev der nogle tilbage i Gaza, Gat og Ashdod (Jos.11:22). Den berømteste er Goliat fra Gat, der truede Israel, indtil David stod frem i Herrens navn og dræbte ham (1 Sam 17:4). Nu ser Jeremias deres endelige dom, når Herrens sværd falder over dem sammen med alle filistrene. Vore fjender, også inde i os selv, er for stærke for os, men Herren magter dem.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 6:11-12

789 Jeremias 48

For det hoverede over Herren

Moabs hovmod var årsag til dets fald (se f.eks 7). Moab var beslægtet med Israel, idet de var Abrahams nevø Lots afkom (FørsteMos.19:36-37), men de var ikke blevet prøvet i lidelsernes ovn, som Israel i Egypten. Vers 29-30 viser, at Moab var kendt for sit hovmod og overmod. Mest skæbnesvangert for Moab var, at det hoverede *over Herren* (26,42). Dybest set er alt hovmod oprør mod Skaberen, modstand mod at anerkende ham som Herre, lyst til at få sin egen vilje fremfor at gøre hans. Jesus Kristus bøjede sig under Faderens vilje og sagde til os: Følg mig! Det er vejen til livet.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 11:29.

790 Jeremias 49

Siden vil jeg vende ammoniternes skæbne, siger Herren

Herren styrer ikke blot sit eget folks skæbne, men også andres. Det er Hærskarers Herre, der taler og dømmes. Han er al jordens Gud, alles Skaber. Derfor er de ansvarlige over for ham; han har ret til at dømme dem. Paulus uddyber menneskers ansvar i Rom. 1:18-32 og levner dem ingen undskyldning for ikke at kende Gud. De forlod den sande Gud, og derfor kom de til at tro på løggen med skæbnesvangre følger (Rom. 1:25). Herren lover Ammon og Elam en senere genopståen (6,39), men ikke Edom. Nationen skal gå til grunde, men selv her er der nåde at finde: Herren vil tage sig af deres faderløse og enker (11).

HUSKEVERS: Romerbrevet 1:18-19.

791 Jeremias 50:1-20

Lad os slutte os til Herren i en evig pagt

Herren viser Jeremias Babels fald endnu før deres verdensrige har nået dets fulde omfang. Brødebetynge de israelitter og judæere vil søge hjem til Zion, til Herren deres Gud. De har ikke bare været i landflygtighed, men er faret vild fra Herren. Herren fører dem tilbage. Deres skyld er borte, deres synder findes ikke mere, for Herren har tilgivet dem (20). Herren ønsker, at vi alle skal opleve hans tilgivende nåde ved at omvende os til ham. Han har taget vore synder bort ved Jesu Kristi død og opstandelse. Lad os takke ham derfor.

HUSKEVERS: Salme 103:11-12

792 Jeremias 50:21-46

Hør derfor den plan, Herren har lagt mod Babylonien
Judas redning hænger sammen med Babels fald. Herren har tugtet sit folk ved at give Babel herredømmet over dem, men Babel har udfordret Herren (24). De var overmodige mod Israels Hellige (29). Det kan ingen slippe godt fra i længden, for Israels genløser er stærk! Babel skal ødelægges lige så grundigt som Sodoma og Gomorra. Det sørger Herren for. Når hans dag kommer (31), bruger han mederne til at tilintetgøre "det store Babylon", som var Nebukadnesars stolthed (Dan. 4:27). Frække, gudsfjendske nationer må brase sammen som en sæbebobbel, når Herren iværksætter sine planer mod dem.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 11:17-18.

793 Jeremias 51:1-35

Han, som er Jakobs lod, ... er altings skaber
Israels Gud vil bringe gengæld over Babel og understreger kontrasten mellem sig selv og Babels guder. Han skabte jorden og har naturligvis stadigvæk magt over alle de kræfter, han har skabt (15,16,19). Afguder ser ud af noget, men magter intet (17-18). Babel troede, at dets guder havde givet det magten; sandheden er, at de blot var et krigsvåben i Israels Guds hånd (20-23). Den eneste, der har magt i sig selv helt uafhængig af andre, er den Almægtige Gud. Tænk over det. Det betyder bl.a., at alle myndigheder i en vis forstand er indsat af Gud!

HUSKEVERS: Romerbrevet 13:1

794 Jeremias 51:36-64

Sådan synker Babylon og kommer ikke op igen
Babels skæbne har fyldt to lange kapitler. Det er, fordi Babel har stor betydning i Bibelen. Vi møder det først i 1 Mos 11 ved Babelstårnet, et udtryk for menneskers samlede oprør mod Gud. Vi læser om dets endelige fald i Åbenbaringen 18. En verden, der ikke vil underordne sig under deres Skaber, har dyrket falske værdier og forfulgt Guds folk; alt braser sammen for dem. Babel var "den prægtigste på hele jorden" (41). Kaldet til Guds folk er "drag ud derfra" (45). Der er ingen evig fremtid i verden.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 2:15-17.

795 Jeremias 52

Babylonernes konge benådede Judas konge Jojakin
Fra profetierne om Babels fald vender vi tilbage til de nuværende forhold, hvor Babel har magten og indtager og ødelægger Jerusalem og Herrens hus, som allerede fortalt i kap. 39. Herren har tilladt det, fordi Juda med Sidkija i spidsen har forladt ham. Sidkija får en hård skæbne (9-11), som han kunne have undgået, hvis han havde fulgt Jeremias' råd (38:17). De mange vers, der beskriver, hvad der røvedes fra templet (17-23), afspejler skriverens vemodighed. Kapitlet slutter dog med et glimt af håb for fremtiden. Sidkija er færdig, men gennem Jojakin føres Davids hus videre.

HUSKEVERS: Jeremias 31:16-17.